

ΥΜΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Μελωδ. Haydn, Α, ἀρ. 36

Θεέ, Σὺ ὁ δεσπόζων
νοῶν καὶ καρδιῶν,
τὸν Βασιλέα σῶζον,
καὶ σῶζον τὸν λαόν.

Σὺ, χορηγὸς τῶν φώτων,
προστάτης ὁ κοινός,
Γεώργιον τὸν πρῶτον
ὁδῇγει εὐμενῶς.

Τὴν χεῖρα τεῖν' ἐπίσης
χαρίτων δαψιλῇ
κ' ἐπὶ τῆς Βασιλίσσης,
ἣν ἡ Ἑλλάς φιλεῖ.

Κ' ἐπίβλεπε, φυλάττων,
κ' ἐπὶ τῶν σεβαστῶν
καὶ τῷ λαῷ φιλτάτων
βασιλικῶν βλαστῶν.

Τὴν Σὴν κληρονομίαν
προστάτευ' εὐλογῶν,
ἣν ἔδειξε πλουσίαν
πολύδοξος ἀγών.

Καὶ εἰς τοῦ Βασιλέως
χορήγει τὴν ἰσχὺν
τὴν νίκην καὶ τὸ κλέος
καὶ τὴν ὑπεροχὴν.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΕΛΘΕΙΝ

ΤΗΣ Α. Μ.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Μελωδ. Ascher

Ο ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους
ἔτ' ἐπέβαινεν ὁ Κέκρωψ νόμους καὶ θρησκευίαν φέρων,
μὲ δαφνοστεφεῖς κροτάφους
τὸν προέπεμπε τὸ πλῆθος κροῦον κύμβαλα καὶ χαῖρον.

Ἐπιβάς καὶ Σὺ τῆς γῆς μας,
Πάτερ τοῦ κοινοῦ πατρός μας, βασιλεῦ εἰρηνοδότα,
τῆς εὐγνώμονος φωνῆς μας
δέχθητι νὰ τέρψουν ὕμνοι τὰ βασιλικά σου ὦτα.

Εἰς τοὺς κόλπους τῶν αἰώνων
ἐξυπνήσας' ἐκ τῶν τάφων αἱ σκιαὶ ἰδοὺ προβαίνουν
τῶν ἐνδόξων μας προγόνων,
κ' εὐφημοῦσαι εἰς τὰ ὕψη μ' ἄνθη ἄφθαρτα σὲ βαίνουν.

